

give det danske Samfund Raad i en Sag, som i saa høj Grad drejer sig om hele det danske Samfunds Trivsel, og hvor det med Rette kan fremhæves, at alle disse Foranstaltninger først og fremmest iværksættes for Landbrugets Skyld. Paa Mindretallets Foranstaltning er Landbrugsraadet spurgt og har givet et Svar, jfr. Bilag IX. c., som viser, at Landbrugsraadet tilraader Valutacentralens Bevarelse. Mindretallets Parti stillede i Valutaafviklingsudvalget Forslag om, at de forberedende Skridt skulde gøres til Afviklingen af det nuværende Mestbegunstigelses-system og til Iværksættelse af et System med den differentierende Toldpolitik, som ovenfor er omtalt. Blank Afvisning har fra alle andre politiske Hold været Svaret. Mindretallets Partis Krav om, at Forsøg skulde gøres paa at vikle sig ud af et System som det nuværende, har ikke fundet nogen som helst Støtte fra det andet Mindretals Side. Tværtimod viser Stillingen saavel i Valutaafviklingsudvalget som i Folketingets Udvalg, at der overhovedet ingen Tvivl har været om, at man fra alle Sider erkendte, at stærke Indgreb var en Nødvendighed. Det af et andet Mindretal stillede Ændringsforslag har aldeles ikke kunnet tilfredsstille Mindretallet, idet det i Stedet for at være en Indskrænkning er en Udvidelse, omfattende alle Varer og ikke givende en eneste Vare fri og saaledes læggende endnu stærkere Baand paa Erhvervslivet, end der allerede er. Ligeledes maa Mindretallet fremhæve, at der efter dets Overbevisning ingen Tvivl er om, at det overhovedet ikke er muligt f. Eks. at begrænse Indførsel af Landbrugsvarer og udelukkende disse, om det andet Mindretals Forslag blev gennemført.

Mindretallet er endelig af den Opfattelse, at det maa erkendes, at den handels-, valuta- og beskæftigelsespolitiske Situation i Dag ikke er blevet lysere, end den var i 1932. Det maa ganske utvivlsomt erkendes, at ikke blot har Englandstraktat og Tysklandstraktat viklet Landet ind i en Række Forpligtelser, som ethvert ansvarsbevidst politisk Parti naturligvis maa skabe Mulighed for kan opfyldes, men nægtes kan det

utvivlsomt heller ikke, at paa en lang Række Omraader er vor Samhandel med andre Lande i en saadan Stilling, at det er en Nødvendighed, at der gives Administrationen et Instrument i Hænde til Opretholdelse af Landets Eksport.

Mindretallet er af den Opfattelse, at et saadant System ikke kan være et varigt System. Saa indtrængende som Mindretallet kan det, henstiller det derfor til alle Sider at agte paa de advarende Ord, der lyder, at skabe en Mulighed, som Mindretallet for længst har peget paa, for at afløse det nuværende System med det Toldsystem, som ene skaber for Stat og Erhverv den Smidighed og Frihed, som er nødvendig for Erhvervslivets sunde Udfoldelse.

Mindretallet har under Forhandlingerne i Udvalget faaet Ministerens oprindelige Forslag ændret paa en Række Omraader. Det skal saaledes fremhæves, at Lovforslaget i alt væsentligt føres tilbage til den Skikkelse, Loven for 1934 har, den Lov, som samlede de 4 udvalgsberettigede Partier. Ministeriets Ønske om en yderligere Priskontrol gennemføres saaledes ikke. Den nuværende Fri-liste udvides noget. I Fællesskab har man søgt at skabe en Formulering af Formaa-paragraffen, som skulde være imødekom-mende til alle Sider. Erhvervslivets Krav om gennem et Udvalg allerede fra Starten at være medvirkende til Fordeling og Ordning af hele Systemet er opfyldt, og det Krav, som ikke mindst Landbruget i saa Henseende har stillet, opfyldes herved. Det raadgivende Valutanævn faar Ret til at nedsætte et Forretningsudvalg, saaledes at Nævnet derigennem kan have Mulighed for at følge hele Systemet bedre end hittil. Der gennemføres en Appelinstant, noget, hvorpaa Erhvervslivet og ikke mindst Handelsstanden har lagt stor Vægt. Der træffes Bestemmelse om, at Handelsstanden skal beskyttes, saaledes at andre Erhverv ikke udnytter Situationen, tagende Handelens naturlige Arbejdsomraade fra den.

I Flertallets Betænkning er det lovet, at Tildelingsprocenten for en Periode for samme Vare fra samme Land saa vidt muligt skal være ens.